

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΞΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρσμηται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοὺς Βιβλιοπωλείους Βίλμπεργ καὶ "Ἐστίας."

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ' δ' καὶ ε' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΑΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φ. Χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΣΥΝΣΕΩΣ

7 Ὀδὸς Μουσῶν καὶ Νίκης 7
Πλατεῖα Συντάγματος.

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτα
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυ-
πόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα
τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστέλ-
λοῦσας δὲν εἶναι δεκτά. —
Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς
τὰς Κυρίας γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματὸσημον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἐν Παρισίαις Διεθνoῦς Γυναικείου Συνεδρίου (ὑπὸ κ. Μαρίας Μαρτέν). — Ἀνταπόκρισις ἐκ Τήνου (ὑπὸ κ. Μαρίας Δρ.). — Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ (ὑπὸ κ. Βασιλικῆς Βελλοπούλου). — Ἀπάντησις. — Διεξουγμένον ἐν τῷ γάμῳ. — Θεραπευτήριον ὁ Εὐαγγελισμός. — Σίμων Νάτσον (ὑπὸ κ. Ἄννης Σερούλου). — Θίασος Ἀλεξιάδου-Παντοπούλου. — Ὑγιεινὴ τῶν λουτρῶν. — Ἐδομαχία τῶν Δελτίων. — Ἀλληλογραφία. — Συμῶσολη. — Συνταγή. — Εἰδοποιήσεις. — Ἐπιφυλλίς.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΜΑΣ

(Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων)

Αἰ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου τῆς Διεθνoῦς Ἐνώσεως πάντων τῶν γυναικείων σωματείων καὶ ἑταιριῶν ἤλθον αἰσίως. Τὸ Συνέδριον τοῦτο ἤρατο ἀληθῆ θρίαμβον. Διατελοῦμεν ἔτι ὑπὸ τὴν ἐπαγωγὸν γοητείαν τῆς εὐφραδείας τῶν ῥητόρων, γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν, οἵτινες διεδέχθησαν ἀλλήλους ἐπὶ τοῦ βήματος καὶ οἵτινες ἐπεβλήθησαν εἰς τὸ πολυπληθὲς καὶ ἐκλεκτὸν ἀκροατήριόν των διὰ τῶν ὁραίων καὶ ἀκαταμαχῆτων ἐπιχειρημάτων των.

Τὸ Συνέδριον τοῦτο ἀνήκει ἤδη εἰς τὸ παρελθόν. Τὸ ἔργον ἐπίγει καὶ δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ ἐξεπάξωμεν τί ἐπράξαμεν μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ τί θὰ πράξωμεν ἐν τῷ μέλλοντι. Ὅφειλομεν νὰ βαδίσωμεν πρὸς τὰ ἐμπρὸς εἰς ἐπιδιώξιν νέων νικῶν, νέων κατακτήσεων. Ὅφειλομεν νὰ συσφίξωμεν ἔτι τοὺς δεσμοὺς τῆς γυναικείας ἐνώσεως, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν διήλθομεν τρεῖς ἡμέρας ἐν δημοσίᾳ συναθροίσει, ἥτις ἔφερε χαρακτῆρα οἰκογενειακῆς ἐορτῆς.

Ἡ συνάθροισίς μας δὲν εἶχε σκοπὸν νὰ μᾶς διασκεδάσῃ, ἀλλ' οὔτε νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ μόνον. Δὲν ἦτο θέατρον, ἐν ᾧ μεταβαίνομεν ἵνα ἀκούσωμεν ὁραίους λόγους ἀπκηγελομένους μετὰ τέχνης καὶ χάριτος, ἀλλὰ τοὺς ὁποίους λησμονοῦμεν ἐπιστρέφουσαι οἴκοι.

Ἦτο συνάθροισις εὐγενῶν ἐργατιδῶν καὶ ἐργατῶν, οἵτινες συνῆλθον ἐπὶ τὸ αὐτό, ὅπως συσκεφθῶσι καὶ συζητήσωσι περὶ τῶν καλλιτέρων μέσων, δι' ὧν δυνάμεθα νὰ συντελέσωμεν εἰς

τὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ λησμονήσωμεν ὅ,τι ἠκούσαμεν ἐν τῷ συνεδρίῳ τούτῳ.

Παρέστημεν εἰς τὴν διδασκαλίαν σπουδαιοτάτων μαθημάτων, οἱ κόποι μας δὲ ὡς καὶ οἱ τῶν διοργανωτῶν θὰ ἀπέβαινον εἰς μάτην, ἐὰν δὲν ἠντλοῦμεν ἐξ αὐτῶν διδάγματα ὠφέλιμα διὰ τὸ μέλλον.

Μερὶς τις τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου εἰργάσθη, καὶ ἐργάζεται μετὰ φανατισμοῦ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τοῦ φύλου μας, ἠντλησαν δ' ἐκ τοῦ συνεδρίου τούτου νέον θάρρος καὶ νέας δυνάμεις. Αἱ πλείσται ὁμως περιορίζουσι δυστυχῶς τὰς συμπαθείας των εἰς κύκλον πολὺ περιορισμένον. Φαντάζονται ὅτι ἐπιτελοῦσι τὸ καθήκον των, ἀσχολοῦμεν μόνον εἰς τὰ οἰκογενειακά των καθήκοντα καὶ λησμονοῦσαι ἐντελῶς τὰ πρὸς τὴν μεγάλην ἀνθρωπίνην οἰκογένειαν τοιαῦτα.

Πρὸς ταύτας ὀφείλομεν νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι τὸ στάδιον τῆς γυναικείας ἐργασίας εἶναι εὐρὸ καὶ ὅτι ἐλάχιστη δύναται νὰ ἐκλέξῃ ἀναλόγως τῶν διαθέσεων καὶ τῶν δυνάμεων τῆς. Ἄς ἐργασθῶμεν εἴτε ὑπὲρ τῆς διεθνoῦς εἰρήνης, εἴτε ὑπὲρ τῆς προστασίας τῆς γυναικός, εἴτε ὑπὲρ τῆς προστασίας τῶν παιδῶν, ἄς προσηλυτίξωμεν ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν μας εἴτε διὰ τοῦ καλῶν, εἴτε διὰ τοῦ λόγου, εἴτε διὰ τοῦ βλακηντίου μας, ἄς ἐργασθῶμεν τέλος πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιοματιῶν μας. Ὑπάρχει, ὡς βλέπετε, ἐνασχόλησις καὶ διὰ τὰς δειλοτέρας ὡς καὶ διὰ τὰς τολμηροτέρας ἐξ ἡμῶν. Πᾶσα ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι ἀναγκαία καὶ εἰς οὐδεμίαν ἐξ ἡμῶν ἐπιτρέπεται νὰ εἴπῃ πρὸς τὴν πλησίον τῆς: Εἰργάσθη περισσότερον ἀπὸ σέ. Ὅ κτίστης, ὅστις τοποθετεῖ τοὺς λίθους ἐπὶ τῶν θεμελιῶν οἴκου τινός εἶναι ἐπίσης ἀπαραίτητος ὡς καὶ ὁ σχεδιάζων τὸν οἶκον τοῦτον ἀρχιτέκτων.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον δὲν ἐπιτρέπεται εἶναι ἡ ἔλλειψις πάσης ἐνεργείας. Πρὸ παντός ἄλλου ἐπίγει νὰ συγκεντρώμεθα αἱ γυναικῆς πασῶν τῶν χωρῶν εἰς ἴδια τοπικὰ κέντρα, διότι ἡ μονομερὴς ἐργασία φέρει ἐλαχίστους καρπούς. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ

ιδωμεν πολυπλασιαζόμενα και εις τὰς μικροτέρας ἐτι εὐρωπαϊκάς πόλεις τὰ γυναικεῖα σωματεῖα, και δρώντα μετὰ ζωτικότητος και θάρρους. Εἰς τὰ σωματεῖα μας αἱ ἀσθενέστεραι ὀφείλουσι νὰ ὑποστηρίξωσι τὰς ἰσχυροτέρας, διότι ὁ ἀνοίγων τὴν ὁδόν, ὁ βραδίζων ὡς ἐμπροσθοφυλακὴ ἔχει ἀνάγκη νὰ ἐνισχύηται παρὰ τῶν ἀκολουθούντων αὐτὸν ὀπισθεν.

Πλήρης λοιπὸν και τελεία ἔνωσις πάντων τῶν ἐν τῷ πεπολιτισμένῳ κόσμῳ γυναικεῖων σωματείων πρέπει νὰ εἶναι τὸ πρῶτον ἀποτέλεσμα τοῦ Συνεδρίου ἡμῶν.

Παρίσιον

Μαρία Μαρτέν.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΕΚ ΤΗΝΟΥ ΦΙΛΩΝ ΦΙΛΑΤΗ

Ἄνεχώρησα χωρὶς νὰ σ' ἀποχαιρετήσω. Ἡσθάνομην και αἰσθάνομαι τὴν ἔλλειψίν μου ταύτην, πλὴν πῶς νὰ τὴν προλάβω ἀφοῦ τόσον αἰφνιδίως ἐξετελέσθη ἡ ἀπόφασις τοῦ ταξιδίου μου.

Ἐντεῦθεν λοιπὸν, ἐκ τῆς νήσου ἣτις περικλείει τὸ ἐκ τῶν προσφιλεστέρων μου ἐπὶ τῆς γῆς ὄντων, τὸ ποθεινὸν και γλυκὺ μου τέκνον, σοὶ πέμπω τὰς γραμμὰς ταύτας, ὅπως διὰ τοῦ μέσου τούτου συναντηθῶ μετὰ σοῦ και συνομιλήσω, συνάμα δὲ σοὶ δώσω και μικρὰν τινα περιγραφὴν τοῦ μέχρις ἐδῶ πλοῦ και τῶν ἐντυπώσεων μου, ἐφ' ὅσον ἡ ἀφελὴς και ἀεχνος γλῶσσα τῆς ἀσθενοῦς μου γραφίδος μοὶ ἐπιτρέπει τοῦτο.

Κατήλθον εἰς Πειραιᾶ περὶ τὴν 5 μ.μ., ἐκείθεν δὲ περὶ τὴν 7 μ. μ. ἐπιβιβάσθην εἰς ἓν ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀναχωρούντων ἀτμοπλοίων τῆς Παλ. Ἐταιρίας. Ἄν και ὁ καιρὸς δὲν ἐφαίνετο εὖνους και εἰς ἀληθῆ διετέλουν στενοχωρίαν και ἀνησυχίαν, ἀναλογιζομένη πῶς θὰ διέλθω τὸν μέχρι Σύρου θαλάσσιον τοῦτον δρόμον, παρ' ἐλπίδα ὁ καιρὸς τοσοῦτον μετεβλήθη, ὥστε διήλθον τὸ δωρον αὐτὸ διάστημα χωρὶς νὰ αἰσθανθῶ ὅτι ἐπὶ κυμάτων ἔπλεον.

Φθάσασα εἰς Σύρον, ἐξῆλθον πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς εὐγενοῦς καθ' ὅλα και φιλότατης οἰκογενείας Δ... Πλὴν ἐνῶ ἡ πρόθεσις μου δὲν ἦτο νὰ μείνω εἰμὴ ἡμίσειαν ὥραν, ὅσον ἐπέτρεπεν ἡ ἐν τῷ λιμένι ἐκείνῳ διαμονὴ τοῦ ἀτμοπλοίου, ἡ καλλίστη και ἀγαπητὴ οἰκογένεια κατῴρθωσε διὰ μυρίων εὐφῶν μέσων, νὰ μὲ κρατήσῃ, τόσον, ὥστε, ὅταν ἐπέτρεψε τὴν ἀναχώρησίν μου, τὸ ἀτμόπλοιον εἶχεν ἤδη ἀποπλεύσει, ἐγὼ δὲ ἐπανήλθον και αὖθις ἐν τῷ μέσῳ τῶν καλῶν μου τούτων φίλων, οἵτινες ἐγένεον διὰ τὸ ἐπιτυχὲς τέχνασμα τῶν.

Οὐδέποτε ἡ ἐν Σύρῳ διαμονὴ μου διήρκεσε πλέον τῆς μιᾶς ἡμέρας, ὥστε οὐδὲν τῶν ἀξιοθεάτων τῆς νήσου, τῆς πετρώδους μὲν, πλὴν γονίμου ταύτης γῆς, — χάρις εἰς τὴν φιλοπονίαν τῶν καλλιεργούντων αὐτήν, — ἠδυνήθην νὰ ἴδω. Ἡδὴ τῇ εὐγενεῖ προθυμίᾳ τῆς μετὰ τόσης ἀθρότητος προσενηθείσης μοὶ οἰκογενείας Δ. κτύπησα νὰ ἐπισκεφθῶ δύο ὠραιότατα ὑφ' ὅλας τὰς ἐσπόμεναις φιλανθρωπικὰ καταστήματα, ὧν ἡ ἐντύπωσις ἔμεινε και θὰ μὲν ζωηροτάτη ἐν τῇ μνήμῃ μου.

Τὸ ὄργανοτροφεῖον τῶν θηλέων τῆς Σύρου εἶναι, ὅ,τι δύναται τις νὰ ὀνομάσῃ εὐκτερον, ὑγιεινόν, ὠραῖον, φιλόανθρωπον. Τὸ μεγαλοπρεπὲς αὐτὸ κτίριον, ἐκτισμένον ἐπὶ ὑψώματος ἔχοντος γύρωθεν σχεδὸν τὴν θάλασσαν και τὰς περὶ Κυκλάδας, εἰς τοὺς πρόποδας δὲ, ὅλην τὴν ἀμφιθεατρικῶς ἐκτισμένην νῆσον, ἔχει τι τὸ μαγευτικόν, τὸ ἀπείρως τερπνόν και θελακτικόν, Εἰσῆλθον, και τὸ πρῶτον προσδαλὸν εὐαρέστως τὴν ὄρασίν

μου, ἦσαν οἱ εὐρύτατοι και μεγαλοπρεπεῖς μαρμαρίνοι διάδρομοι οἱ ἀπαστράπτοντες ἐκ καθαριότητος. Ἡ εὐγενὴς δεξιότησίς με εὐπαίδευτος και ἀξιοτίμος διευθύντρια κ. Μ. Πολίτου, ὠδήγησεν ἡμᾶς εἰς τὰ διάφορα μέρη τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου ιδρύματος. Ἐν τῷ πρώτῳ ὀρόφῳ, δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ, εἰσὶν αἱ τάξεις, ἐν αἷς 130 ὄργανοι και ἐγκαταλειμμένοι τέως ὑπάρξεις, εὐρίσκουσιν ἤδη ἄστυλον, προστασίαν, περιθαλψίν και σκέπην ὑπὸ τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα, ὅπερ θεοσεβῆς και ἐλεήμων ἀνὴρ ἐκκοδόμησε πρὸς συντήρησιν και διάσωσιν τοσοῦτων ἀτυχῶν πλασμάτων, τοσοῦτων ἀποκλήρων τῆς κοινῆς ὄντων. Ἐν αὐτῷ διδάσκονται μαθήματα μέχρι τῆς α' τοῦ Ἑλληνικοῦ σχολείου τάξεως παρὰ δύο ἀξιολόγων διδασκαλισσῶν. Πρὸς τοῦτοις ὑπάρχει και ἐργαστήριον ραπτικῆς και πλεκτικῆς, ὥστε ἐξερχόμενα τὰ κοράσια τοῦ ἀστυλοῦ τούτου νὰ ἔχωσι πόρον ζωῆς. Ἡ μαγειρικὴ δὲ και ἡ οἰκιακὴ οἰκονομία κατὰ πρῶτον λόγον τίθενται.

Εὐρεῖται κλίμακες ἀγροῦσι πρὸς τὴν δευτέρον ὄροφον. Ἄλλὰ, πρὶν ἡ ἀνέλθῃ τις εἰς αὐτόν, σταματᾷ, ὡς θέλων ν' ἀποκαλυφθῇ και νὰ κλίνη γόνυ πρὸ τῆς κατὰ μέτωπον τῆς κλίμακος ὑψομένης προτομῆς τοῦ ιδρυτοῦ τοῦ ὄργανοτροφείου κ. Μπαμπαγιώτου. Ὁ μέγας οὗτος ἀνὴρ, ζῶν ἐτι, ἀφιέρωσε τὴν περιουσίαν του πρὸς ἴδρυσιν τοῦ εὐαγοῦς τούτου ἀστυλοῦ! Μετὰ σεβασμοῦ και συγκινήσεως ἠτένισα τὴν μορφήν τοῦ ἥρωος τούτου τῆς φιλανθρωπίας, διανοομένη ὅτι ὑπὲρ πάντα ἄλλον οἱ ἀνθρωποὶ οὗτοι ἔπρεπε νὰ τάσσωνται μετὰ τῶν ἁγίων!

Ἀνήλθον, και εὐρέθημεν και ἄλιν πρὸ ἀπεράντου αἰθούσης. Εἰς τὴν ἀνατολικὴν ταύτης πλευράν, ἡ κ. διευθύντρια ἀνήγειρε παραπέτασμα τι, ἀποκαλύψασα ναῖσκον, ἐν ᾧ τοσαῦται ἀθῶαι ὑπάρξεις ἀναπέμπουσι πρὸς τὸν Πλάστην τὰς ἀγνάς των δεήσεις και ἐκείσας! "Ὀ! ἀδύνατον νὰ παραστήσω τί τὴν ὥραν ἐκείνην ἠσθάνθην! "Ἐστὴν ἐπὶ πολὺ, σχεδὸν τρέμουσα και μὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς πλήρεις δακρύων! Ἐν τῷ μικροσκοπικῷ ἐκείνῳ ναῷ, ἔβλεπέ τις τὸ θεῖον, τὸ οὐράνιον, τὸ ὑψηλόν, τὸ θρησκευτικὸν μεγαλεῖον ἐν ὅλῃ του τῇ αἴγλῃ!

Περιήλθον ὅλον τὸ Κατάστημα χάρις εἰς τὴν εὐγένειαν τῆς ὀδηγούσης ἡμᾶς κ. διευθύντριας. Παντοῦ τάξις, παντοῦ καθαριότης ἄκρα, παντοῦ ἀκριβεία μεγίστη.

Ἀποχαιρετήσασα τὴν κ. Πολίτου, ἀνεχώρησαμεν, ἀποκομίσασα τὰς λαμπροτέρας ἐντυπώσεις. Ἐν μόνον ὑπολείπεται, κατ' ἐμέ, πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ὅλης λαμπρότητος, μικρὸς τις κῆπος περὶ τοῦ γυμνοῦ ἤδη χώρου τοῦ πρὸ τοῦ ὠραίου κτιρίου εὐρισκομένου.

Και τὸ ἐν τῇ νήσῳ Πτωχοκομεῖον τοῦ Φερεκύδου, εἶναι ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἔχει αὐτὴ μετ' ἐγκαυχήσεως νὰ ὑποδεικνύη. Εἰς ὠραῖαν ἐπίσης και τοῦτο θέσιν κείμενον, ἔχει ἅμα τῇ εἰσοδῷ λαμπρὸν κῆπον ὑπὸ παντοειδῶν ἀνθέων κοσμοῦμενον. Περὶ αὐτοῦ διάφορα εὐρύτατα δωμάτια, ἐν οἷς τὸ γῆρας εὐρίσκει περιποίησιν, ἀνακούφισιν και παρηγορίαν!! Τοὺς εἰδομένους ὅλους, διότι συνέπεσε νὰ μεταβῶμεν καθ' ἣν ὥραν ὁ κώδων τοὺς προσεκλῆει εἰς τὸ λιτὸν γεῦμα τῶν.

Οἱ πάντες και τὰ πάντα καθαρὰ και εὐφρόσυνα.

Παραπλευρῶς τοῦ ἐστιατορίου, κείται ἀρκετὰ εὐμεγέθης και ὠραῖος ναὸς, πρὸς τελείαν και οὗτος ἐπισφράγισιν τοῦ λαμπροῦ και θεαρέστου ὅλου ἔργου, πρὸς χαρὰν δὲ και ἀγαλλίαςιν τῶν συντελεσάντων και συντελούντων εἰς τοιοῦτους εὐγενεῖς και θεῖους σκοποὺς!

Μετὰ 3 ἡμέρον ἐν Σύρῳ διαικονήν, ἀνεχώρησα διὰ τὴν ἀπέναντι νῆσον, ἀφ' ὅπου και σοὶ πέμπω τὰς γραμμὰς ταύτας, μόνον και μόνον διὰ νὰ σοὶ ἀποδείξω ὅτι, ἂν και μακρὰν σου, ἡ ἀνάμνησίς σου μοὶ εἶναι πάντοτε παρούσα και προσφιλέως, οὐδεμίαν δὲ πάντοτε εὐκαιρίαν θέλω παραλείπει ὅπως σοὶ ὑπενηθμιζῶ τὴν ἐκτίμησιν και ἀγάπην ἣν θὰ τρέφει πρὸς σέ, ἡ αἰέποτε

ἀγαπῶσά σε

Μαρία Δρύσου.

Τῆνος τῇ 25 Μαΐου 1892.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Πρὸς τὴν Κυρίαν Καλλιόπην Παρρὸν

Διευθύντρια τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν»

Εἰς Ἀθήνας

Ἄξιότιμος Κυρία,

Ὅσον παροδικὴ και ἂν ὑπῆρξεν ἡ γνωριμία μας ἐνταῦθα, ὅσον βραχεῖα και ἂν ἦτο ἡ ἐπίσκεψις, δι' ἧς μ' ἐτιμήσατε ἐν τῇ οἰκίᾳ μου, νομίζω ὅτι δύναμαι ν' ἀντλήσω ἐντεῦθεν τὸ δικαίωμα τῆς φιλοξενίας τῆς παρουσίας ἐν ταῖς στήλαις τοῦ περιοδικοῦ, τὸ ὅποῖον τόσον εὐδοκίμως διευθύνετε.

Δυστυχῶς τὰ πολλὰ και παντοῖα καθήκοντα, ἅτινα ἐπιβάλλονται εἰς ἐμέ, ὡς εἰς οἰκοδόποιον και μητέρα πολλῶν τέκνων, δὲν μοὶ ἐπιτρέπουσι ν' ἀσχολῶμαι περὶ τὰ γράμματα και νὰ διαχειρίζομαι τὸν κλάμον τόσον ἐπιδεξιῶς, ὅσον ἄλλαι κυρίαι, ἀπηλλαγμέναι τῶν τοιοῦτων καθηκόντων. Ἡ μικρὰ μου ὄμως παιδείσις ἐν τινὶ τῶν πρωτευόντων παρθεναγωγείων τῶν Ἀθηνῶν μοὶ παρέχει τὸ ἐνδόσιμον ν' ἀφήσω κατὰ μέρος πρὸς στιγμήν τὸ ἔργον τῆς οἰκοδοποιίας και τῆς μητρὸς και νὰ σᾶς ἀπευθύνω ὀλίγας λέξεις πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀνακριβειῶν τινῶν, εἰς ἃς ἀκουσίως, πάντως, περιεπίσατε γράφουσα τὰς ὠραίας ἄλλως ἐντυπώσεις σας ἐκ τῆς πατρίδος μου.

Φαίνεσθε κατετριωμένη τὰς γυναῖκας τῆς Ἀταλάντης, διότι λαμβάνουσι τόσῳ ἐνεργὸν ἐν τῇ πολιτικῇ μέρος, ὥστε πολλὰ ἐξ αὐτῶν σπουδαιότατοι πολιτικοὶ παράγοντες νὰ θεωρῶνται. Ἡμεῖς ὅμως αἱ σύζυγοι ἀνδρῶν ἀναμιγνυομένων εἰς τὴν πολιτικὴν, νομίζομεν καύχημά μας νὰ εἴμεθα παραστάτιδες αὐτῶν και εἰς τοὺς πολιτικούς ἀγῶνας, ἀφοῦ εἴμεθα ἀχώριστοι σύντροφοι τοῦ βίου των και κατ' ἀκολουσίαν κοινωνοὶ πάσης χαρᾶς ἡ λύπης των, πάσης εὐτυχίας ἡ δυστυχίας των. Καὶ ἐὰν δὲ ἡ ἀνάμιξις μας εἰς τὴν πολιτικὴν δὲν ἐπιβάλλετο εἰς ἡμᾶς, ὡς εἰς συζύγους πιστὰς και ἀφωσιωμένας εἰς τοὺς ἀνδρας μας, θὰ εἶχομεν καθήκον και δι' ἄλλον λόγον νὰ πράζομεν τοῦτο.

Ἀκριβῶς ἡ οἰκτρά κατάστασις τῶν σχολείων μας, τὴν ὁποῖαν μὲ τόσον μελανὰ χρώματα περιγράφετε, ἠγάπησεν ἡμᾶς νὰ λάβωμεν ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν πολιτικὴν και ν' ἀντενεργήσωμεν πρὸς τὴν ἐκλογὴν ἐκείνου τοῦ βουλευτοῦ, τὸν ὅποιον θεωροῦμεν κυρίως ὑπαίτιον τῆς τοιαύτης καταστάσεως. Ὁ κ. Χαλκιοπούλου ἀντεπροσώπευσεν ἐπὶ 9 συνεχῆ ἔτη τὴν ἐπαρχίαν μας και ἦτο ἐνθερμος θιασώτης τοῦ ἐπὶ ἰσχύρῃμα σχεδὸν ἔτη ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κ. Τρικούπη, ὁ ὅποιος μάλιστα εἶχε διορίσει και τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ κ. Νικόλαον Χαλκιοπούλου γενικὸν ἐπιθεωρητὴν τῆς Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως. Διατὶ νὰ μὴ ἀπαιτήσῃ τότε ἵνα γίνη ἐν σχολείων τῆς προκοπῆς διὰ τὰ τέκνα μας; διατὶ ἤρκειτο εἰς τὸν διορισμὸν γραφείων και κλητῆρων;

Πῶς ὅμως σεις, ἡ ὅποια τόσον κατετριωμένη εἴμεθα διότι

ἀναμιγνυόμεθα εἰς τὴν πολιτικὴν δὲν μᾶς διδότε το καλὸν παράδειγμα, δεικνύουσα ἀποχὴν ἐκ τῶν πολιτικῶν τοῦ τόπου μας, ἀλλ' ἀναμιγνύεσθε εἰς αὐτὰ κατὰ τρόπον μάλιστα τόσον μεροληπτικὸν και ἄδικον; Πῶς τὸν ὑπαίτιον τῆς ὅλης οἰκτρᾶς καταστάσεως τῶν σχολείων μας κ. Χαλκιοπούλου ἀνακηρύττετε αἰφνης πατριώτην και φίλον τῆς προόδου τῆς χώρας;

Ὁ ἀκράτητος ἐνθουσιασμὸς ὑπὲρ αὐτοῦ σᾶς παρέσυρεν εἰς πολλὰ ἄτοπα. Γράφετε ὅτι ἔδωκε διαταγὴν εἰς τὸν μηχανικὸν (:) κ. Γ. Στάμου «νὰ συντάξῃ σχέδιον οἰκοδομῆς και συναφῆ» τούτου προϋπολογισμὸν πρὸς ἴδρυσιν νέου σχολικοῦ ἐκπαιδευτηρίου, περιλαμβάνοντος τὰς δημοτικὰς σχολὰς ἀρρένων και ἠθλέων, ὡς και τὸ σχολαρχεῖον, και ὅτι τοῦτο θ' ἀποτελέσῃ «ἀληθῶς τὸν μέγιστον τῶν πολιτικῶν θριάμβων τοῦ κ. Χαλκιοπούλου» (!). Ὅλα αὐτὰ εἶναι πολὺ ὠραῖα και μαρτυροῦν, ὅποσον ζωηρὰν ἔχετε τὴν φαντασίαν, ἀλλὰ δυστυχῶς εἶναι μύθος και οὐδὲν πλέον.

Ἐν πρώτοις τὴν κατασκευὴν τῶν σχολείων δὲν διατάσσει ὁ βουλευτὴς, ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις. Ἐπειτα δὲ και ἡ Κυβέρνησις δὲν δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν τοιαύτην διαταγὴν, ἂν δὲν ὑπάρχῃ νόμος ἐπὶ τούτῳ και πίστωσης. Πού ὅμως ὁ νόμος, ποῦ ἡ πίστωσης διὰ τὴν κατασκευὴν σχολείων ἐν Ἀταλάντῃ; Ἐνοεῖτε τώρα, εἰς ὅποια ἄτοπα σᾶς παρέφεραν ὁ ἀκράτητος ἐνθουσιασμὸς σας ὑπὲρ τοῦ κ. Χαλκιοπούλου;

Δὲν ἀμφιβάλω ὅτι ἐγείνατε θύμα ἀπάτης, ὅτι δὲ τὴν ἀπάτην ταύτην κατανοοῦσα τώρα, θὰ σπεύσητε νὰ ἐπανορθώσητε ὅσα ἄδικα και ἄτοπα ἐγράψατε περὶ τῶν γυναικῶν και τῶν πολιτικῶν τῆς Ἀταλάντης.

Ἐπὶ τούτῳ διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου ὑπολήψεως.

Ὅλος πρόθυμος

Βασιλικὴ Βελλοπούλου

Ἐν Ἀταλάντῃ τῇ 12 Μαΐου 1892.

Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀπαντήσωμεν ὅπως ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ ἀντεπιστέλλουσα κυρία πλανᾶται προφανῶς εἰς τὰς περὶ ἡμῶν κρίσεις τῆς, ἐν σχέσει πρὸς τὰ περὶ Ἀταλαντίδων και Ἀταλάντης ἐν τῇ «Ἐφημερίδι» τῶν Κυριῶν» δημοσιευθέντα.

Ἐθεώρησεν ἡ κ. Βελλοπούλου εἰρωνικὴν τὴν φράσιν μας «Ὁς δ' ἐν τῇ πολιτικῇ τόσῳ ἐνεργὸν λαμβάνουσιν αὐταὶ μέρος, ὥστε πολλὰ ἐξ αὐτῶν σπουδαιότατοι πολιτικοὶ παράγοντες νὰ θεωρῶνται, οὗτω και ὑπὲρ τῆς ἠγνοῦς μορφώσεως τῶν τέκνων των ὀφείλου νὰ ἐπιδεικνύουσι μετῶν ἐνδιαφέρον».

Ἀλλὰ ποῦ ἐν ταῖς λέξεσι ταύταις διαγινώσκει ἡ ἐν λόγῳ κυρία εἰρωνεῖαν τινὰ; Πῶς δὲ εἶναι δυνατόν ἐφημερίς ζητοῦσα νὰ ἀποδείξῃ τὴν μετὰ τῶν δύο φύλων ἰσότητά και τὰ ἐξ αὐτῆς ἀπορρέοντα δικαίωματα, ἐφημερίς ἀγωνιζομένη ν' ἀναδείξῃ τὴν γυναῖκα ἐν πᾶσι πρωταγωνιστοῦσαν, ἐφημερίς δημοσιεύσασα κατὰ τὸν ἐξαιρητὴν βίον τῆς ἄπειρα ἄρθρα, δι' ὧν ἀκριβῶς ἀποδεικνύει ὅτι και αἱ Ἑλληνίδες ἀγωνίζονται μὲν ἐν τε τῷ κοινωνικῷ και πολιτικῷ ἀγῶνι ὅσον και οἱ ἄνδρες, παρὰ μὲν ὅμως και ἀδικούνται παρὰ τούτων, ὅσκις πρόκειται γενναῖόν τι νὰ ἀπορρυσθῇ ὑπὲρ αὐτῶν, πῶς ἦτο, ἐπαυλαχθέντες, δυνατόν νὰ θεωρήσῃ ἄξιον μομφῆς και εἰρωνευθῇ τὰς Ἀταλαντίδας, διότι ἀναμιγνύονται εἰς τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου των;

Ἐὰν ἡ ἀξιοτίμος ἀντεπιστέλλουσα ἀνεγίνωσκε τὸ κύριον

ἄρθρον τοῦ φύλλου, ἐν ᾧ ἐδημοσιεύθη ἡ περὶ Ἀταλάντης διατριβή μας, ἐὰν ἀνεγίνωσκεν αὐτὴν ταύτην τὴν διατριβὴν μετὰ προσοχῆς, ὄχι μόνον εἰρωνεῖαν τινὰ δὲν θὰ διεγίνωσκεν εἰς τὴν φράσιν μας ἐκείνην, ἀλλ' ἴσως πλεόντων παράπονον, προκύπτον ἐκ τῆς ἰδέας ὅτι ἐνφ' αὐταὶ κατατρίβονται εἰς τὸν πολιτικὸν ἀγῶνα καὶ ὑφίστανται ὅλας τὰς ἀηδεῖς καὶ ἀνιαρὰς τῆς πολιτικῆς μερίμνας δὲν ἐφάνησαν ἀνδρικώτεραι, ὅπως ἐπιτύχουσιν ὑπὲρ τοῦ φύλου των, ὑπὲρ τῶν τέκνων των ἐν σχολεῖον κάπως ἀνθρωπινόν.

Ἀπὸ τῆς πεπλανημένης ταύτης ἰδέας ὀρμωμένη ἡ ἀξιοτιμὸς ἀντεπιστέλλουσα φαντάζεται τὴν Ἐφημερίδα τῶν Κυριῶν καταελθούσαν εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπαρχιακῆς μικροπολιτικῆς καὶ ἐνθουσιῶσαν ὑπὲρ τοῦτο ἢ ἐκείνου τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρός.

Ἄλλ' ἐάν, Κυρία μου, ἡ Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν ἐνόμιζε πρέπον νὰ κατέλθῃ εἰς πολιτικούς ἀγῶνας καὶ νὰ ἀνήκῃ εἰς μερίδας καὶ κόμματα, βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν θὰ ἐξέλεγε τὴν Ἀταλάντην ὡς χώραν, ἀφ' ἧς νὰ ἀρξῆται τοῦ πολιτικοῦ αὐτῆς σταδίου. Ἡ πρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος, ἐν ἧ καὶ ἀπὸ ἐξαιτίας ἐκδίδεται, καὶ ἐνθα ἱκανοὺς μεταξὺ τῶν ἐπιφανεστέρων πολιτικῶν ἀμφοτέρων τῶν μερίδων ἔχει προσωπικούς φίλους, ἡδύνατο νομίζομεν νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔδαφος προπορώτερον πρὸς καλλιέργειαν πολιτικοῦ σταδίου.

Παραφερομένη ἐν τούτοις ἐκ πολιτικοῦ φανατισμοῦ ἡ ἀξιοτιμὸς ἀντεπιστέλλουσα ἀπαγγέλλει πλήρη ἐναντίον μου κατηγορίαν. Ἐγραψα, λέγει, μύθους, ἀποδεικνύοντας πόσον ζωηρὰν ἔχω τὴν φαντασίαν, διότι ἐν μεταγενεστέρῃ διατριβῇ μου ἀνέφερα ὅτι ὁ κ. Χαλκιοπούλου ἀνέθεσεν εἰς τὸν μηχανικὸν Ἀταλάντης νὰ φιλοπονήσῃ σχέδιον σχολείων καὶ συντάξῃ προϋπολογισμὸν τῆς πρὸς ἵδρυσιν τοιοῦτου σχολείου δαπάνης, καὶ διότι ἐξῆρα τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ κ. Χαλκιοπούλου.

Ἡδύνατο ἡ κ. Βελλοπούλου νὰ διαφιλονεικῆσθαι τὸ ἀληθὲς ἢ μὴ τῶν πληροφοριῶν μου, καὶ νὰ ἀποδείξῃ, ὡς πράττει σήμερον, ὅτι ὁ κ. Χαλκιοπούλου δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ προβῇ εἰς ἵδρυσιν σχολείων ἀνεῦ εἰδικοῦ νόμου καὶ ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως. Ἡδύνατο νὰ ἀναίρεσθαι τὰ παρ' ἐμοῦ γραφέντα, προσθέτουσα μάλιστα, ἀφοῦ εἶναι εἰς θέσιν νὰ τὸ γνωρίζῃ ὅτι ὁ κ. Χαλκιοπούλου οὔτε δύναται, ἀλλ' οὔτε ἠθελήσῃ ποτε νὰ πράξῃ τοιοῦτόν τι, δὲν τῇ ἐπετρέπετο ὅμως καὶ νὰ μοὶ ἀποδώσῃ τὴν πρόθεσιν τῆς ἐπινοήσεως τοιοῦτου μύθου, ὅπως ταχθῶ ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς τῶν πολιτευομένων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τῆς, πρὸς ὃν ὁ ἐνθουσιασμός μου, ὡς, λέγει, εἰς πολλὰ μὲ παρέσυρεν ἄτοπα, καὶ ἀδικήσω τὸν ἄλλον.

Καὶ δὲν θὰ ἦτο εὐγενέστερον, ἀθρότερον, πατριωτικώτερον καὶ δικαιότερον νὰ ἀποδώσῃ τὴν προθυμίαν μου, ὅπως πιστεύσω τὴν μεταδοθεῖσάν μοι εἰδησιν ὡς ἀποτέλεσμα ἀληθοῦς χαρῆς καὶ ἱκανοποιήσεως, διότι μετὰ τὰ παρ' ἐμοῦ γραφέντα ἤρχισεν νὰ λαμβάνηται πρόνοια διὰ τὰ σχολεῖα Ἀταλάντης; Δὲν θὰ προέδιδεν ἀγαθώτερα αἰσθήματα ἢ εὐγενῆς κ. Βελλοπούλου ἐὰν ἤθελε νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι ὁ πόθος μου τοῦ νὰ ἴδω ἐκτελούμενον τὸ ἔργον τοῦτο, καὶ ἡ χαρὰ μου διότι, ἴσως, ἐγενόμην παραίτιος αὐτοῦ μὲ ὤθησε νὰ ἐξῆρα τὸ διὰ τὸ κ. Χαλκιοπούλου, τὸ ὅποιον ἐπίστευσα ὡς ἀληθὲς καὶ πραγματοποιήσιμον;

Ἡ κ. Βελλοπούλου ὡς γυνὴ ὄφειλε, νομίζομεν, νὰ ἐννοῇ καλλίτερον τὴν γλῶσσαν τῆς γυναικείας καρδίας, νὰ μὴ καταβιβάξῃ δὲ καὶ σύρη εἰς τὸν ὀλισθηρὸν κατήφορον τῆς πατριστατικῆς μικροπολιτικῆς ἰδέας καὶ αἰσθήματα ἀπορρέοντα ἀκρι-

θῶς ἐκ πατριωτικῆς ἀγάπης καὶ εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος. Ὄφειλε, νομίζομεν, ὡς γυνὴ ἀνεπτυγμένη νὰ ἐκτιμῆσθαι καλλίτερον τὸν χαρακτῆρα ἐκείνης, ἥτις ἀντὶ νὰ προσφύγῃ εἰς συνήθειας ἀηδεῖς κολακείας καὶ χαμερπῆ ἐγκώμια, ὅπως προσελκύσῃ συμπαθείας καὶ αὐξήσῃ, ἴσως, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν συνδρομητριῶν τῆς ἐν Ἀταλάντῃ, ἔσχε τὸ θάρρος καὶ τὴν δύναμιν νὰ ὑποδείξῃ τὰ κακῶς κείμενα καὶ ἐπιζητήσῃ τὴν βελτίωσιν αὐτῶν.

Ὄφειλε πρὸ παντός ἄλλου αὐτὴ ἢ μὴ Ἀταλάντις, ἡ μόλις πρὸ ἐξαιτίας ἐν Ἀταλάντῃ διαμένουσα, ἢ οὐδὲν τῶν γραφέντων ἀπέβλεπε προσωπικῶς, ὄφειλε, λέγομεν, νὰ πολεμήσῃ πᾶσαν ἰδέαν περὶ προθέσεώς μας τοῦ νὰ ἀναμιχθῶμεν εἰς τὰ πολιτικὰ τῶν Ἀταλαντιῶν πάθη, καὶ ἐὰν τρίτος τις, ἀγνοῶν τὰ καθ' ἡμᾶς, παρενόει ἢ κακῶς ἀντελαμβάνετο ὅτι ἐγράψαμεν.

Ἡ κ. Βελλοπούλου δυστυχῶς σκέπτεται ἄλλως. Τοῦτο μᾶς ἀναγκάζει νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κατὰ τῆς ἀπονεμομένης ἡμῖν μορφῆς, ἥτις καταπίπτει ἀφ' ἑαυτῆς, ἀφοῦ οὐδὲν μᾶς συνδέει οὔτε πρὸς τὴν Ἀταλάντην, ἀλλ' οὔτε πρὸς τοὺς πολιτικούς αὐτῆς ἀνδρας, οὐς οὐδὲ εἶδομέν ποτε, ἀλλ' οὔτε καὶ ἐμὲμνημεν διὰ τὴν κακὴν κατάστασιν τῶν ἐν Ἀταλάντῃ σχολείων.

Ἐμὲμνημεν τοὺς Ἀταλαντιεῖς καὶ τὰς γυναῖκάς των, διότι εἰξεύρομεν, ὅτι ὁ βουλευτὴς ἐν Ἑλλάδι ἐν γένει δὲν δύναται νὰ πράξῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν του ἐκεῖνο τὸ ὅποιον αὐτὸς θέλει καὶ θεωρεῖ καλόν, ἀλλ' ἐκεῖνο ὅπερ οἱ ἐκλογεῖς καὶ κομματάρχαι του ἀπαιτοῦσιν. Ἐμὲμνημεν ἰδίᾳ τὰς γυναῖκάς ὡς μητέρας, διότι ἐνομίζομεν ὅτι χάριν τῆς ὑγείας τῶν τέκνων των, ἡδύνατο αὐταὶ διὰ κοινῆς ἐράνου νὰ θέσωσι τούλαχιστον κεράμους ἐπὶ τῆς στέγης, ὑάλους εἰς τὰ παράθυρα καὶ ἀγοράσωσι καθίσματα διὰ τὰ τέκνα των. Ἐπιστεύσαμεν δὲ εἰς τὴν πληροφориαν, ἣν ἐξ Ἀταλάντης ἐλάβομεν, διότι ὑπεθέσαμεν ὅτι συνεπέξῃ τῶν παρ' ἡμῶν γραφέντων, οἱ Ἀταλαντιεῖς ἀπήτησαν παρὰ τοῦ κ. Χαλκιοπούλου, ὡς ἀνήκοντος εἰς τὴν νικῆσαν μερίδα, νὰ μεριμνήσῃ περὶ ἵδρύσεως σχολείων, οὗτος δὲ προθύμως ἀνέλαθε νὰ ἱκανοποιήσῃ αὐτούς.

Δὲν ἡδυνάμην δ' ἀληθῶς νὰ φαντασθῶμεν ὅτι ἀναγράφουσαι τὴν εἰδησιν ταύτην ἡδικοῦμεν τὸν κ. Εὐταξίαν, ὅστις τοιαύτην διακεκριμένην ἐν τε τῇ πολιτικῇ καὶ τῇ δημοσιογραφίᾳ κατέχει θέσιν, ἀλλ' ὅστις σήμερον ὡς ἀνήκων εἰς τὴν μὴ ἰσχυρὰν μερίδα δὲν θὰ εἶχε τὴν δύναμιν νὰ πράξῃ ὅ, τι βεβαίως ἀναγνωρίζει ὡς ἀπαραιτήτως χρῆζον συντόνου μερίμνης διὰ τὴν ὑγιᾶ ἀνάπτυξιν τῆς νεολαίας τῆς ἐπαρχίας του. Ἡ κ. Βελλοπούλου εἶνε ὑπὲρ πάντα ἄλλον εἰς θέσιν νὰ γινώσκῃ, ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ φαντασθῶμεν νὰ ἀδικήσωμεν τὸν κ. Εὐταξίαν, καὶ μάλιστα ἐν ἐκπαιδευτικοῖς ζητήμασι, ἀφοῦ γινώσκομεν καλῶς ὅτι αὐτὸς ὑπεστήριξεν ἐν τῇ Βουλῇ τὴν ἐπιψήφισιν νομοσχεδίων περὶ ἵδρύσεως ἰδιοκτῆτων τῶν δήμων σχολείων καὶ ὅτι ἐν παντὶ ἐκπαιδευτικῷ ζητήματι καὶ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ ἐνεργότατον πάντοτε ἔλαβε μέρος.

ΔΙΕΞΕΥΓΜΕΝΟΙ ΕΝ Τῷ ΓΑΜῳ

Παραδοξολογία, ἀναφωνεῖτε. Ἀνωμαλία σκέψεων ἢ αἰσθημάτων ἢ ἐκδηλώσεως φρονήματος. Ὅγαμος εἶναι ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον τοῦ διαζυγίου, δὲν δύναται λοιπὸν νὰ συγυρῆται.

Πολιτικῶς ὄχι, θρησκευτικῶς ἐπίσης, ἀλλὰ ἠθικῶς, φυσικῶς, αἰσθηματικῶς ναί.

Καὶ εἶναι φρικώδης ὁ βίος ὑπὸ τοιοῦτους ὄρους, ἐὰν μάλιστα τοιοῦτος γάμος προέκυψεν ἐξ ἀμοιβαίας συμπαθείας, ἐξ ἀμοιβαίου ἔρωτος. Ὁ Δάντης εἰς τὴν κόλασίν του δὲν εἶχε φανταστῆ τοιοῦτον ὀδυνηρὸν μαρτύριον. Δύο ἄνθρωποι οἵτινες ἄλλοτε ἐλατρεύθησαν. Οἵτινες ἠσθάνθησαν τὴν ἀνεκλάλητον γοητείαν τῆς εἰς ἐν διαχύσεως τῶν ψυχῶν των, τῆς ἐνώσεως τῶν ἡδυπαθῶς καὶ γλυκέως συνδεομένων καρδιῶν των ἐν ἐνὶ στόμφῳ καὶ μιᾷ πνοῇ. Οἵτινες δὲν ἡδύνατο νὰ φαντασθῶσι τὴν ζωὴν ἄλλως ἢ ἀπὸ κοινῆς κατὰ πᾶσαν ἡμέραν καὶ νύκτα, κατὰ πᾶσαν ὥραν τοῦ ἔτους διαρρέουσιν. Δύο ἄνθρωποι εἰς τὰς φλέβας τῶν ὁποίων δὲν ἐσφυζε, δὲν ἐχύνετο, δὲν ἐκυκλοφόρει αἷμα, ἀλλ' ἐκόχλαζεν ἔρωτος θερμὸς, διάπυρος. Δύο ἄνθρωποι ζήσαντες ὁ εἰς διὰ τὸν ἄλλον ἐπὶ ἡμέρας ἢ μῆνας ἢ καὶ ἔτη καὶ οἵτινες σήμερον καίτοι ζῶσι ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην, καίτοι φέρουσι τὸ αὐτὸ ὄνομα, δὲν ἀγαπῶνται πλέον. Κάθηνται καὶ οἱ δύο ὁμοῦ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἔρωτός των, ἢ περιπλανῶνται ὁ εἰς μακρὰν τοῦ ἄλλου μὲ τοὺς ὀφθαλμούς μεστοὺς δακρύων πρὸ τοῦ νεκροταφείου τοῦ ἐγκλείσαντος εἰς τοὺς παγερούς κόλπους τοῦ τόσην χαρὰν καὶ εὐτυχίαν. Πῶς λοιπὸν συνέθη, ὅστε τὸ ὠραῖον ἐκεῖνο παρελθὸν διεδέχθη τόσον πένθος, ὅστε ἐν τῇ θέσει, ἐν ἧ ὑπῆρχε τὸ πᾶν οὐδὲν ὑπάρχει πλέον; Καὶ τί φρικωδέστερον τοῦ νὰ ὑπῆρξε τις ρόδον μαρνανθὲν ἤδη, τοῦ νὰ ὑπῆρξεν ἄσμα σιγῆσαν; Τί συνέθη λοιπὸν, τίς μαῦρος δαίμων ἐφθόνησε τὴν μοῖραν των;

Ἀμφοτέροι εἶναι ὅ, τι ἦσαν. Οὔτε ἠλλαξαν, οὔτε ἐγήρασαν. Ἡ αὐτὴ μορφή, ὁ αὐτὸς ἦχος τῆς φωνῆς, ἡ αὐτὴ στάσις, αἱ αὐταὶ ἐξέεις. Ἄλλ' ἀπώλεσαν τι τὸ ὅποιον ἤξιζε περισσότερον ἀπὸ ὅλα αὐτά. Ἀπώλεσαν τὸν θεῖον ἐκεῖνον σπινθῆρα, ὅστις ἔθετε πῦρ εἰς τὰ βλέμματα καὶ τὰ χεῖλη καὶ τὰς καρδίας των.

Εἶναι ἄρα ὁ χρόνος, ὁ ἀκαταμάχητος οὗτος δῆμιος πάντων, ὁ ἐπιτελέσας τὸ κακὸν τοῦτο; Εἶναι ὁ κόσμος μὲ τὰς παραλόγους ἀπαιτήσεις του, μὲ τὰς γελοίας προλήψεις του, μὲ τὸν φθόνον καὶ τὴν κακίαν καὶ τὰς ἀκατανοήτους ἰδιοτροπίαις του; Εἶναι ὁ ἀνόμιος χαρακτῆρ των, ἡ διάφορος ἀγωγή των, τὰ ἐξ ἄλλοιων ἀρχῶν προερχόμενα αἰσθηματά των; Εἶναι οἱ ὑπὸ φιλικῶν προσωπιῶν κρυπτόμενοι ἐχθροί, ἢ ὑπὸ πρόσχημα στοργῆς καλυπτόμενοι ἐγωῖσται γονεῖς, οἱ σβέσαντες διὰ τῆς ψυχρᾶς καὶ δηλητηριώδους πνοῆς των τὸν θερμὸν καὶ ἀκτινοβόλον τῆς ἀγάπης σπινθῆρα;

Ζῶσιν ὁ εἰς παρὰ τὸ πλευρόν τοῦ ἄλλου, ἀλλὰ μὲ τὰς καρδίας πολὺ μακρὰν. Ἀτενίζουσιν ἀλλήλους χωρὶς νὰ ἐπιθυμῶσι νὰ βλέπωσιν. Ἀνταλλάσσουν λέξεις χωρὶς νὰ ἐπιθυμῶσι ἢ εἰς νὰ ἀκούῃ τὸν ἄλλον. Ἐγγιζονται ἐνίοτε αἱ χεῖρές των ὡς ἐγγίξει τις ἐπιπλον. Κοιμῶνται ἐν τῷ αὐτῷ διαμερίσματι, χωρὶς ὁ εἰς νὰ ὀνειρεύηται τὸν ἄλλον. Ἐγείρονται ὁμοῦ μὲ τὴν λύπην ὅτι δὲν εἶναι ἕκαστος ἐξ αὐτῶν μόνος, καὶ ἐν νωχελείᾳ καὶ ψυχρότητι διαρκεῖ ὑποβάλλοντα: ἐξ ἀθρότητος ἢ συνήθειας εἰς τὸ ψεῦδος τοῦ βλέμματος, τῶν λόγων, καὶ αὐτοῦ ἐπι τοῦ κατὰ τύπους ἐνδιαφέροντος.

Ὁ δεσμός τοῦ γάμου δὲν εἶναι πλέον δι' αὐτοὺς στέφανος ἐκ θαλερῶν ἀνθέων, ἀλλ' ἄλυσις βαρεῖα, σιδηρᾶ, ἣν σύρουσιν ἐναγωνίως ὡς οἱ τῶν ἰσοβίων δεσμῶν κατὰ δίκαιον καὶ ἧς τοὺς εὐρωτιῶντας καὶ ἐσκωριασμένους κρῖκους οὔτε αὐτός, οὔτε ἐκείνη ἔχουσι τὴν δύναμιν νὰ διαρρήξωσι.

Καὶ τοῦ ἀβιώτου τούτου βίου τίς φέρει τὰ μεγαλύτερα βάρη, τίς πίνει ἀμιγῆς τὸ πικρὸν δηλητήριον, τίς αἰσθάνεται περισσότερον τὴν ἀπογοήτευσιν, τὴν ὀδύνην, τὸ πένθος, τὴν λύπην; Ἡ γυνή.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ "Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ"

Καταφανεστάτη καθίσταται ἡ εὐεργετικὴ ἐπιρροή τοῦ φιλανθρωπικοῦ τούτου καταστήματος ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, ὡς δ' ἐκ τῆς λογοδοσίας τοῦ 1891 ἐξάγεται—περὶ ἧς ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 255 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν ἐγράψαμεν—ἐπτακόσιοι ἐξήκοντα δυστυχεῖς ἀσθενεῖς ἄποροι, εὗρον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὑπὸ τὴν στέγην αὐτοῦ περιθαλψίν, καὶ ἀπεδόθησαν εἰς τὰς οἰκογενεῖας των ἐν πλήρει ὑγείᾳ.

Ἀλλὰ μήπως μόνον διὰ τοὺς πτωχοὺς καὶ δυστυχεῖς τοῦτο ὁ Εὐαγγελισμὸς ἀποβαίνει εὐεργετικός; Μήπως ὅλοι οἱ μακρὰν τῶν οἰκογενειῶν των ἐνταῦθα ζῶντες, εἰς πάσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις ἀνήκοντες, δὲν προσφεύγουσιν πάσχοντες εἰς τὸ ἄσυλον τοῦτο, ἐν ᾧ εὐγενεῖς καὶ φιλάνθρωποι τῆς πόλεώς μας δέσποιναι προθύμως καὶ μετὰ φιλανθρώπου στοργῆς ἀναπληροῦσι τὰς μητέρας, τὰς ἀδελφάς, τὰς θυγατέρας τῶν πασχόντων;

Τοιοῦτον κατάστημα τιμᾷ καὶ τὴν χάραν, ἐν ἧ λειτουργεῖ καὶ τὸ φύλλον μας, εἰς ὃ ἀποκλειστικῶς ὀφείλεται καὶ ἡ σύστασις καὶ ἡ λειτουργία αὐτοῦ. Τοιαῦται φιλάνθρωποι πράξεις δέονται ἐνθουσιώδους ἐνισχύσεως, ἣν δι' ἔργων ὀφείλουσι νὰ παράσχωσιν οἱ δυνάμενοι πρὸς τὰς μετὰ τήσιν αὐταπαρνήσεως ἐργαζομένας κυρίας.

Λέγεται ὅτι ὁ Εὐαγγελισμὸς εἶναι ἐν τῶν πλουσιωτάτων τῆς πόλεώς μας καταστημάτων, ἀνερχομένης τῆς περιουσίας αὐτοῦ εἰς 1,275,449. Δυστυχῶς ὅμως μὲγα μέρος τοῦ κεφαλαίου τούτου, 698,553 δρ. ἀντιπροσωπεύουσι τὴν ἀξίαν τοῦ καταστήματος ὡς καὶ τὰ διάφορα σκευῆ καὶ ἐργαλεῖα αὐτοῦ. Τὸ κεφάλαιον τοῦτο οὐδεμίαν πρόσσοδον παρέχον, δεῖται καὶ προσθέτων δαπανῶν πρὸς συντήρησιν.

Ἡ χρηματικὴ δὲ περιουσία ἀπαρτιζομένη ἐκ χρωματῶν καὶ μετρητῶν περιορίζεται εἰς μόνον δρ. 576,419 καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ προσδοκώμενον κεφάλαιον, ἐξ οὗ εἰσπράττονται κατ' ἔτος 26,000 περίπου δρ. διότι καὶ τὰ χρωματῶνα καὶ τὰ μετρητὰ ἀσφαλῶς τοποθετημένα δὲν δύναται νὰ προσπορίσωσι πλεονα πρόσσοδον. Ἀπέναντι τῆς ἐτησίαις δαπάνης, ἀνερχομένης ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς δρ. 185 χιλιάδας, αὐξανούσης δὲ σὺν ταῖς ἀνάγκαις, ἢ εἰς δρ. 26,000 σταθερά, οὕτως εἰπεῖν ἐτησίαι πρόσσοδος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ εἶναι ἐλαχίστη.

Τὸ φιλανθρωπικὸν λοιπὸν τοῦτο ἴδρυμα, τὸ ὅποιον, ὡς προείπομεν, τόσας παρέχει εἰς τὸν ἑλληνισμὸν εὐεργεσίας, τοῦ ὁποῦ ὁ σκοπὸς εἶναι ὑπὲρ πάντα ἄλλον εὐγενέστερος καὶ θεϊότερος, εἶναι πτωχότατον καὶ ἀδυνατεῖ νὰ συντηρηθῇ ἀνευ γενναίων συνδρομῶν καὶ δωρεῶν.

Ἐπιφυλασσόμενα ἐν προσεχῇ ἡμῶν ἐκτενεστάτη πραγματεία νὰ ἐκθέσωμεν λεπτομερέστερον τὰ κατὰ τὸν βίον καὶ τὴν διαίταν τῶν πασχόντων ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς βασιλείσεως λειτουργούντος φιλανθρωπικοῦ τούτου ἰδρύματος, ἀπευθύνομεν σήμερον ὑπὲρ αὐτοῦ ἐπικλησιν πρὸς τὰ γενναῖα αἰσθήματα τῶν ἀπανταχοῦ τοῦ κόσμου πολυπληθῶν ἀναγνωστριῶν μας. Ἄς μὴ λησμονήσουσιν τὸ

κάσθητης ήμην και περιθάλαψατέ με... του ύπερ ήμων την ζώνη του ολοκαύτωμα προσενεγκόντος, και ως έχωσιν υπ' όψει ότι εάν ή φιλανθρωπία επιβάλλεται ως καθήκον, αυτή εξασκουμένη προς άσθενεις και επί κλίνης επιθανατίου αγωνιώντας, άποβαίνει υποχρέωσις, ής τά βάρη πάσαι και πάντες όφειλομεν εξίσου να συμμεριζώμεθα.

ΣΙΜΩΝ ΝΑΤΣΩΝ

Έτελέσθησαν τή 3η Μαΐου ε. ε. εν Πετρούπολει μετ' εξαίρετικης πομπής και μεγαλοπρεπειας, τά άποκαλυπτήρια του άνεγερθέντος μνημείου επί του τάφου του διασώμου Ρώσου ποιητού Νάτσωνος, εν τω κοιμητηρίω του Βολκώφ, ένθα θάπτονται άπασαι αι φιλολογικαι δόξαι της Ρωσσίας. Η δαιμόνιος εκείνη ποιητική φαντασία, δι' ής ό Νάτσων θά καθίστατο ή κορωνίς των Ρώσων ποιητών, έσβέσθη εις ήλικίαν είκοσι και πέντε μόλις άνοιξεων, κατά Ιούλιον του 1887, και την πρόωρον ταύτην άπώλειαν, έθρήνησε σύμπας ό φιλολογικός της Ρωσσίας κόσμος, κατά τά τότε γραφέντα υπό των έξοχωτέρων καλάμων άπειράριθμα έλεγεία. Έπειδή δέ ήτο κατ' έξοχην τρυφερός ποιητής, και ιδιαιζόντως άνεγινώσκето υπό των Ρωσίδων, κατά την κηδείαν αυτού νεάνιδες ήγειρον τό φέρετρον φέρουσαι αυτό εις τό νεκροταφείον. Τό μνημείον αυτού άληθές καλλιτέχνημα, έργον δέ του πολλου Άντοκόλσκιν, άνηγέρθη δι' έράνων, στοιχίσαν περι τάς 10 χιλιάδας ρούβλια. Καθ' ήν δ' ήμέραν έγένοντο τά άποκαλυπτήρια αυτού, έκατοντάδες στεφάνων έκάλυπτον τον περίξ χώρον, την δ' επί του μαρμαρου γεγλυμμένην γλυκυτάτην μορφήν του, έχαιρέτισαν δι' ώραιων στίχων ό ποιητής Λίδωφ, και ή ώραία Ρωσίσ ήθοποιός Καβαλιεφσάγια άπαγγείλασα τό λαμπρόν ποιήμα του «ό ποιητής.»

Ο Νάτσων έπισκεφθείς την Έλλάδα, άπεκομίσατο τάς γλυκυτέρας των έντυπώσεων, και μετά του κ. Βελλιανίτου συνεδέθη φιλικώς όστις και πολλά των ποιημάτων του μετέφρασεν εις την Έλληνικήν. Ίδου δέ τό κύκνειον άσμα του, γλυκύ, γοργόν, μελαγχολικόν, με θέμα, όπωρ ή προς την δύσιν αύτης κλίνουσα ψυχή του ένεπνεύσθη, ως ίδιον προάγγελον του θανάτου του.

Τό άσμα τούτο έκρίθη εν Ρωσσία ως εν των άριστουργημάτων αυτού :

Μια φορά στήν μικρή κάμαρά της, έκαθόμουν μ' αυτή μια βραδεία και μου έλεγεν άργά ή λαλιά της, τή χαρά που'χε μεσ' την καρδιά.

Τό γλυκό της μικρό στοματάκι, τής χαράς ήτο μόνον φωλιά, και έγώ στο λευκό της χεράκι τά θερμά μου κολλούσα φιλιά.

Μετά χρόνια στήν ίδια μεριά, έκαθόμουν μια νύκτα και πάλι, και μισόβεστα γύρω κεριά τά νεκρά της μου έδειχναν κάλλη.

Με καρδιά γιομισμένη φαρμάκια, στη νεκρώσιμη αυτή σιγαλιά, μοναχός στα ψυχρά της χεράκια τά 'στερνά μου κολλούσα φιλιά.

Αθήναι τή 24η Μαΐου 1892.

Άννα Σερούδου

ΘΙΑΣΟΣ ΑΛΕΞΙΑΔΟΥ - ΠΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ός χεραιτίζομεν την άνοιξιν ήτις μάς φέρει χαράν και άπολαύσεις, ως δεχόμεθα εύτυχεις τάς χελιδόνας, ών τό γλυκύ τερέτισμα τόσον ήδέως μάς τέρπει και μάς συγκινεί, μετ' ίσης ευχαριστήσεως έδέχθημεν και μεταδίδομεν και τάς πρώτας μας έντυπώσεις εκ της ένάρξεως των παραστάσεων του αξιολόγου τούτου θιάσου.

Παντόπουλος και χαρά και εύθυμία και γέλωρ και άπόλαυσις είναι συνώνυμα. Έκουράσθητε εξ ήμερησίας επιπόνου έργασίας, έπληξάτε, έμελαγχολήσατε δι' ένα ή άλλον λόγον; Άναμείνατε μεθ' ύπομονής την έσπέραν. Ο Παντόπουλος θά σάς κάμη να λησμονήσητε και τούς κόπους και τάς λύπας και τάς μελαγχολίας σας. Είναι ό άνθρωπος αυτός εκ των όλίγων προνομιούχων ύπάρξεων, ως ό Θεός στέλλει εις τον κόσμον, ίνα διασκορπίζωσι περι αυτούς χαράν και εύθυμίαν και μειδιάματα και γέλωτας.

Η Τύχη της Μαρούλας, ό Μπάριμπα Λινάρδος, ή Λύρα του Γερωνικόλα, οι Μυλωνάδες, τό Ζητείται Έπρητής, είναι έργα, εν οίς καθ' εκάστην δύναται τις να βλέπη και ακούη μετ' ευχαριστήσεως τον καλλιτέχνην Παντόπουλον, δρώντα μετ' αυξούσης ζωηρότητος, μετ' αυξούσης επιτυχίας, χορεύοντα, άδοντα, ένθουσιώντα και ένθουσιάζοντα.

Η κ. Κωνσταντινοπούλου τον παρακολουθεί εν τή ύποκρισει επιτυχέστατα. Εύκαμπτος, άφελής, χαρίεσσα, ψάλλουσα μετά γλυκύτητος και δικαιείας, ύποκρινομένη μετά πολλής φυσικότητος και έλευθερίας αναδεικνυται αξία θυγάτηρ του Μπάριμπα Λινάρδου.

Η κ. Χέλμη ως σύζυγος, ή έρωμένη, ή ύπρητρια συμπληροί τό σύμπλεγμα των εν τή κωμωδίχ πρωταγωνιστών τούτων ήθοποιών μας.

Τά πλείστα εκ των λοιπών προσώπων ύποδύονται επιτυχώς τό μέρος των. Η νεαρή ήθοποιός κ. Βασιλεία Στεφάνου άρέσκει επί της σκηνής, συμπαθώς πάντοτε διαθέτουσα τό κοινόν ύπερ αύτης.

Τό δράμα δέν ύστερεί της κωμωδίας εν τω θιάσω της Ομονοίας. Άρκεί να ονομάσωμεν τον κ. Άλεξιάδην, τον κ. Εύτ. Βονασέραν, τον κ. Πεταλάν, όπως θεωρήσωμεν εξησφαλισμένην την επιτυχίαν των δραματικών παραστάσεων. Εΐδομεν την «Καλλιτέχνηδα». Ός δράμα έλαχίστην έχει καλλιτεχνικήν αξίαν. Οι ύποδυθέντες όμως τό πρόσωπον του έραστού και του τυφλού αδελφου κ. κ. Βονασέρας και Πεταλās έπαιξαν μετά πολλής τέχνης και επιτυχίας. Είναι δύσκολον και άχαρι τό έργον του δραματικού καλλιτέχνου, όταν ό ποιητής δέν θέτη εις τό στόμα του τάς καταλλήλους λέξεις προς εκδήλωσιν και έξωτερικευσιν των αισθημάτων του, όταν ή πλοκή του έργου είναι χαλαρά και βεβιασμένη, όταν ή εξέλιξις είναι επιτετηθευμένη.

Προσοχή λοιπόν εις την έκλογήν των δραμάτων. Ο τόσον περιπαθής Άρμάνδος του Δουμά, θά αναδεικνύεται πάντοτε έξοχος καλλιτέχνης, εάν έκλέγη ποιητάς τοιαύτης περιωπής.

Ο κ. Άλεξιάδης εν τω δράματι έχει παρελθόν λαμπρόν, συνδεόμενον μετά του ονόματος συμπαιεστάτης καλλιτέχνης, της κ. Πιπίνας Βονασέρα, μεθ' ής πρό τριακονταετίας περιπου έύστήθη τον θίασον τούτον. Είναι ό κ. Άλεξιάδης μετά της κ. Βονασέρα οι πρώτοι σκαπανείς ή μάλλον οι πρώτοι μάκρυτες της Έλληνικής σκηνής. Ειργάσθησαν άκάματοι, ή

γωνίσθησαν άληθή άγώνα, άλλ' ένίκησαν. Και ή μὲν πρωταγωνίστρια κυρία άναπαύεται ήδη επί δαρμών δικαίως κτηθειών, άντιπροσωπευμένη δαψιλώς υπό των δύο καλλιτεχνών των, ένφ' ό κ. Άλεξιάδης εξακολουθεί μετá του αυτού πάντοτε ζήλου τον εύγενή άγώνα της διά του θεάτρου έξευγεμισσεως του φρονήματος του λαου.

ΤΑ ΛΟΥΤΡΑ ΕΝ ΤΗ ΥΓΙΕΙΝΗ

Ο αίών μας μετά των άλλων πολυπληθών τίτλων του ήδύνατο να προσλάβη και τον τίτλον του ύδατος. Η ύδροθεραπεία είτε ψυχρά, είτε θερμή, είτε θαλασσία, είτε μεταλική, έξασκεί μεγίστην έπιρροήν επί της καθόλου υγιεινής και του σώματος και του πνεύματος.

Τά θαλάσσια λουτρά είναι ή ύδροθεραπεία, εις ήν άδιακρίτως ύποβάλλονται πάσαι αι ήλικίαι, κατά την θερινήν περίοδον. Άλλ' όπως πάσα άλλη υγιεινή διαίτα, ούτω και τά θαλάσσια λουτρά δέν να προσλαμβάνονται υπό θρους τινός και συνθήκας, άνευ των οποίων άντι ώφέλειας, βλάβης μάλλον πάροχα δύνανται να άποδώσι.

Δι' ήμάς μάλιστα τάς εν μεσογείω πόλεις διαμενούσας ή μεταβάσις εις την παραθαλασσίαν άντην δέν να γίνεται όσον τό δυνατόν άναπαυτική και εύάρεστος, εν εύθυμίη και εύερίχ σωματική, υπό άπλήτους λειτουργούντα καθαρόν άέρα.

Ο τροχιώδρους Άθηνών—Φαλήρου άνταποκρίνεται πληρέστατα εις τον όρον τούτον, διότι δι' αυτού και ήσυχως και άναπαυτικώς διανέι τις τό άπ' Άθηνών εις Φαλήρον διάστημα, και άέρα των άγρών άγρόν και μυροδόλον άναπνέει και διασκεδάξει άρκούντως διά της έξοχικής ταύτης και ζωογόνου εκδρομής. Ο δραστήριος και φιλοπνεύματος διευθυντής του σιδηροδρόμου Πειραιώς—Φαλήρου κ. Votti είναι βεβαίως αξιος θερμών συγχαρητηρίων και διά την λαμπράν των λουτρών του παλαιού Φαλήρου διοργάνωσιν και διά την προσήκην της καί εύθεταν γραμμής από του παλαιού Φαλήρου εις Άθήνας και τανάπαυιν, ιδιαίτατα δέ διά την μέχρι Πειραιώς διά τό γύρου του Καστέλλας προέκτασιν, ήτις άποτελεί ώραίαν και μαγευτικώτατην εκδρομήν, με έλαχίστην, σχετικώς, δαπάνην.

Όσον δέ τό κοινόν τών Άθηνών άναγνωρίζει τάς χάριν αυτού εκδουλεύσεις του κ. Votti και ύποστηρίζει αυτόν, προτιμών να μεταβαίνει εις Φάληρον διά του άεροτροχιούρου και να λουετα εις τά θροσερά και διαυγή ύδατα των λουτρών του παλαιού Φαλήρου, τόσον και ούτος θά διπλασιάξη τον ζήλον του, όπως άντ' αποκρίνεται πληρέστερον εις την έκτίμησιν και ύποστήριξιν του Άθηναϊκού κοινού.

ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΜΙΑΣ ΑΓΙΑΣ

Ός δέ πρό όλίγου έλεγε προς την Μαγδαληνήν πάντες θά παρεδέχοντο αύτην άληθώς πάσχουσιν και θά τον συνελπούντο. Και εάν δέ τις μεταξυ των πολλών έβιδε κατ' ά σύμπτωσιν πίστιν εις τά λεγόμενα της κόρης, μη ούτος δέν είχε όλον τό παρελθόν ύπερ έαυτού; Μη δέν είχε ύπερ έαυτού αύτην την έκτίμησιν του κ. Κερμαδέκ, όστις κατά την πεποιθήσιν πάντων τον ένεπιστεύετο μέχρι της τελευταίας αυτού στιγμής; Μήπως ή αυτόπάρνησις και άφοσίωσις του προς την χήραν, κατόπιν δέ και προς την όρφανήν δέν ύπέρβησαν παραδειγματικά; Και τέλος δέν θά κατώρθω να άποδείξη ότι ό Ροδέρτος, ό άληθής δράστης του εγκλήματος, ό δραπέτευσας του κατέργου είχε διοργανώσει την δραματικήν αύτην κωμωδίαν του παρεκκλησίου, είχαν έπινοήσιν την άπίθανον του ύπνωτισμού ιστορίαν, ως και την τρομεράν έρροσυλίαν του τάρου!

Θά τον συλαμάβανον τότε εκείνον, όν αύτη ή Μαγδαληνή και ή ανθρωπινή δικαιοσύνη είχαν άνακηρύξει ένοχον, και θά τον άπέστελον εις τό κατέργον, όπουθεν βεβαίως δέν θά έπανήρχετο πλέον.

Μεθ' άλλας εν τούτοις τάς ένθαρρυντικας αυτάς σκέψεις, ό άθλιος δέν ήδύνατο να διασκεδάξη εν τελώς την άνησυχίαν του. Έβλῆανον ήδη εις τάς Καρμεράς. Όποιαν άρα στάσιν θά έλάμβανεν ή Μαγδαληνή άπέναντι του; Ποίον σκάμδαλον δέν θά προύκλειε άκριβώς ένώπιον των πολυπληθών ξένων, οίτινες θά την περιεστοίχιζον κατά την ήμέραν ταύτην; Έστρεψε τό βλέμμα του προς αύτην, άπλήτησε δέ τό ίδιον της, βαθύ, αίστηρόν, άποφασιστικόν.

Ητο πολύ ώχρά, άλλά τό πρόσωπόν της ούδέν εξέφραζεν αισθημα ζωηρόν και ήξημμένον. Τούναντίον είχαν άνακτησει την συνήθη μελαγχολικήν έκφρασιν της ή φυσιογνωμία της.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ο Βασιλεύς άνεχώρησε την παπελούσαν Τρίτην εκ Κοπενάγης και άναμείνεται εις Άθήνας. Η Βουλή ήρξατο από της παρελθούσης Δευτέρας των προκαταρκτικών έργασιών της προς εξέλεγειν των έκλογών, προεδρευομένη υπό του ως πρεσβυτέρου θεωρηθέντος βουλευτου Βόλου κ. Κανταρτζή—Ο Τσάρος άπέμειμεν εις την πριγκήπισσαν Σοφίαν της Έλλάδος τον μεγαλίσταυρον της Άγίας Άννης άδαμαντοκόλλητον.

Του Φιλολογικού Συλλόγου «Παρνασσου» πρόεδρος εξέλεγει κατά τάς προχθές γενομένας άρχαιρεσίας ό καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. Ν. Γ. Πολίτης. Η Γαλλική Ακαδημία εις πλήρωσιν της χηρευσάσης έδρας διά του θανάτου του ναύαρχου Ζουριέν Δε Λά Γκραβιέρ εξέλεξε τον ιστορικόν Έρνέστον Λαβίς. Αντίπαλος αυτού ήτο ό μυθιστοριογράφος Ζολά, τό δεύτερον άποτυχών—Έν κύκλω λογιών ό κ. Δ. Α. Κορομηλάς άνέγνω νεάν κωμωδίαν του «Ο γάμος της Λουλούκας», να παρασταθίσαν υπό του θιάσου του κ. Ταβουλάρη.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΠΡΩΤΥΠΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ.

Αί εξετάσεις του Πρωτύπου Παρθεναγωγείου του Συλλόγου των Κυριών άρχονται Αύριον, 1ην Ιουνίου και εξακολουθήσονται μέχρι της 11ης Ιουνίου καθ' εκάστην από της 9ης έως της 12ης π. μ.

Την 14ην Ιουνίου, ήμέραν Κυριακήν και ώραν 4ην και 12 μ. μ. άναγνωσθήσεται υπό της διευθυντριας του Παρθεναγωγείου κ. Καλλιόπης Κεχαγιά ή λογοθεσία των κατά τό σχολικόν έτος πεπραγμένων, θά τελεσθώσι δέ και αι εξετάσεις της γυμναστικής και ωδικής.

ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΠΑΙΔΑΓΩΓΕΙΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΕΩΣ.

Τό υπό του κ. Β. Ν. Βουλγάρεωσ ευδοκίμως λειτουργούν εν τή πόλει μας παιδαγωγείον ποιείται έναρξιν των ενιαυσίων αυτού εξετάσεων σήμερα, περὲ την 9ην π. μ. ώραν. Οι διά κοντών δέ άσκηθέντες μαθηταί του Παιδαγωγείου τούτου κατά την προκήρηξιν του Πανελλ. Γυμναστικού Συλλόγου ποιήσονται επίδειξιν της σχολιακής γυμναστικής εν τω κεντρικώ δημοσίω Γυμναστηρίω σήμερα την 5ην και 12 μ. μ. ώραν.

ΠΟΥ ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΣΘΕ ΩΡΑΙΟΥΣ ΠΙΛΟΥΣ

Υπό τό θεάτρον των Ποικιλιών, άκριβώς άπέναντι της Βουλής εύρίσκειται τό νέον έργοστάσιον των γυναικείων πύλων, διευθυνόμενον υπό δύο παριστιών κυριών, αΐτινες προσφυσέστατα άφιέρωσαν την τέχνην των aux élégantes και άληθώς όλαι αι κομψοπρεπείς Ατιδίδες εις την καλαισθησίαν των κυριών. Τούτων ώφέλιμοι τούς ώραιολόγους πύλους, ούς φέρουσι. Ότι δ' ιδιαιτάτα, πλην της καλαισθησίας χαρακτηρίζει τό έργοστάσιον τούτο, είναι ή ταχυτάτη έκτέλεσις πάσης παραγγελίας τό ευθυνότατον των τιμών. Όλαι λοιπόν aux élégantes. Δέχονται και παραγγελίας εκ των έπαρχιων, ως έκτελοῦσι μετά ταχύτητος και άκριβείας παραδειγματικής

— Μαγδαληνή! έτέλμησε να φελίση ό άθλιος. Την πρωίαν ταύτην... πρό όλίγου έτι... ήναγκάσθη.

— Ω! είπεν εκείνη με τόνον και ύφος έξαντλήσεως. Άφήσατέ με. Αύριον μοί όμιλείτε, άλλ' ήδη σιωπήσατε.

Εΐχον ήδη φθάσει εις την έπαυλιν, εν ή οι προσκεκλημένοι των είχαν άρχίσει να συναθροίζονται. Ο Ιατρός και ό συμβολαιογράφος έσπευσαν εις συνάντησιν των. Ο πρώτος έτεινε την χείρα εις την Μαγδαληνήν, άμέσως όμως έστράφη και έξήταξε τό πρόσωπόν της μετά προσοχής. Άλλά πυρέσεις, τέκνον μου, είπεν ούτος, ό σφυγγός σου ούδέν καλόν προμηνύει.

— Ω! δέν είναι τίποτε, είπεν ή νεάνις. Η καταιγίς της νυκτός έτάραξε μεγάλως τό νευρικόν μου σύστημα. Υπάγω να ένδυσθώ. Έντός όλίγου θά έχω την εύτυχίαν να τιμήσω την εορτήν ταύτην, ήν ό σύζυγός μου τόσον επιτυχώς διοργάνωσεν εις τιμήν των γάμων μας.

Οι κεκλημένοι συνέρρεον ήδη πανταχούθεν. Όλαι αι άρχαί της πόλεως από του Νομάρχου μέχρι του Εισαγγελέως και του Ειρηνοδίκου άφηκαν τάς πολυειδές άσχολίας των, ίνα διά της παρουσίας των εν τή εορτή, ήν συνεκάλει ό Κορσώ άποδείξωσι την μεγαλίαν ύπόληψιν, ήν έτρέφον προς αυτών.

— Η κυρία σάς παρακαλεί, κύριοι, έλεγεν ούτος να συγχωρήσητε την βραδύτητά της. Ητο όλίγον κακοδιάθετος την παρελθούσαν και έδέησε να άναπαυθῆ όλίγον την πρωίαν ταύτην.

Η Μαγδαληνή είσήρχετο κατ' έκσινην την στιγμήν, ούδέν δ' έγνος εκ των συγκινήσεων, ως είχαν ύποστῆ άπέμεινε πλέον επί των χαρακτηρισμών του προσώπου της. Τούναντίον ήτο ώραιολόγος και θαλεροτάτη. Οι κωανοί όφθαλμοί της έλαμπον εξαιρετικώς και αι συνήθως ώχρά παρειά της έχρωματίζοντο διά δρασερω ροδίνου χρώματος. Η πολυτελής και καλλιόσθητος ένδυμασία της ένεποίησεν εις τάς γυναίκας τόσην αίσθησιν, όσην ή καλλονή της προς τούς άνδρας, πάντες δέ έξεδήλον τον θαυμασμόν των διά δειλού ψιθυρισμού.

Η Μαγδαληνή έφάνετο χαίρουσα διά τον θρίαμβόν της τούτον, και έδέχετο θελκτικώς μειδιώσα τά συγχαρητήρια και τάς φιλοφρονήσεις των κεκλημένων. Πόσον ή εύτυχία την καθιστά ώραίαν, είπεν ή κ. Άρδουέν. Άλλ' ιδέ, ία-

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Α. Μ. Α. Φιλιππούπολιν. Ο εν Βάρνη ανταποκριτής μας απέθανε, χωρίς ο δυστυχής να μᾶς δώσει λόγον τῆς τοῦ λήσαντος ἔτους διαχειρίσεώς του. Ἐντεῦθεν τό λῆθος. Φρ. χρ. 46 ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. — Δα Κ. Ρ. Μιτυλήνην. Ἡθικώτατον, ἀλλὰ ὄχι κινούν τό ἐνδιαφέρον. Φιλολογικῶς δέ μέτριον. Ἐπιφυλλίς Ἐφημερίδος οἷα ἡ ἰδική μας ὀφείλει μὲν νά διδάσκη, ἀλλά καί νά συγκινή, καί νά τέρψη καί νά συγκρατῆ ἐν ἀκαταπίπτω ἐνδιαφέροντι τόν ἀναγνώστην. — Κον Κ. Π. Παρισίους. Ἀπαντήσατε τάχιστα. — Κον Αἰ. Κ. Πετρούπολιν. Μετεβάλαμεν γνώμην. Οὔτε εἰς Ἑλβετίαν, οὔτε εἰς Αὐστρίαν. Θά διελλόμεν τό θέρος ἀπλούστατα εἰς τήν κἀμνον τῶν Ἀθηνῶν, ὡς προσφύεσθαι τήν ὀνομάζεσθε. Διαιτῆ ἡ ἀπότομος αὐτή μεταβολή; ἐρωτᾶτε καί πῶς κατηνάρθη ὁ ὑπέρ τῶν Ἄλπεων ἐθνισασμός μας τοῦ παρελθόντος ἔτους; Θά τό μάθετε ἀργότερα. Ὅπως δῆποτε γράψατε ὁρομολογίον σας. — Κον Μ. Ψ. Ζάκυνθον. Εὐγενής ἐπιστολή μετὰ χρημάτων ἐλήφθη. Μυρίας εὐχαριστίας δι' ἐνθουσιάζεις ἐνεργείας. Συμμορφώμεθα ὁδηγίαις σας. — Κον Ι. Στ. Βερδιάνσκαν. Εἶχε συμβῆ κατάχρησις παρά ἀποβληθέντος ὑπαλλήλου. Συνεμορφώθημεν ὁδηγίαις σας. Γράφομεν. — Κον Σ. Γ. Χρήματα καί ἐπιστολή ἐλήφθη. Ἀλλά πῶς νά σᾶς γράψωμεν συνδρομήτριαν, ἀφοῦ δέν σημειοῦτε ἐν τῇ ἐπιστολῇ σας τό ὄνομα τῆς πόλεως ἐν ἧ διαμένετε. — Κον Μ. Α. Β. Ἀθήνας. Ἐλήφθη. Εὐγνωμονοῦμεν διά κολακευτικὰς κρίσεις. — Κον Δ. Τρ. Ζαχαζίκ. Φρ. χρ. 60 ἐλήφθησαν. Πολλὰς εὐχαριστίας δι' εὐγενῆ φροντίδα. — Κον Αἰ. Μ. Φιλιππούπολιν. Ἀπεσταλήσαν. — Κον Ε. Δ. Δ. Ἀλεξάνδρειαν. Εἶναι ζητήματα ἀκνωθῶδη, ἅτινα δυσκόλως δύνανται νά πραγματωθῆ ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν». Εἴμεθα σύμφωνοι. Σᾶς συνιστῶμεν ἐγκαρτέρησιν. Μᾶς ἐπιτρέπεται νά αἰσθανώμεθα ὅ,τι ἡ καρδιά μᾶς ἐπιβάλλει, ἀλλά μᾶς ἐπιβάλλεται νά σεβώμεθα καί τόν κόσμον, καί τὰς οἰκογενείας μας, καί ἑαυτάς. Τούτο εἶναι καί ὠραῖον καί εὐγενές καί ἠρωϊκόν. — Κον Κ. Μ. Γ. Τριπόλιν. Δυσώμεθα διότι ἀδυνατοῦμεν νά σᾶς εὐχαριστήσωμεν. Ἡ «Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν» οὐδέποτε δημοσιεύει τοιαύτας εἰδήσεις, καίτοι συγγράει ἀπό καρδίας ἐπὶ τοιαύτῃ εὐτυχίᾳ, πᾶσαν συνδρομήτριάν τῆς. — Κον Μ. Α. Α. Αἴγων. Ἡ κ. Μ. Π. ἱατρός, ἥτις μένει εἰς Παρισίους, καί δι' αὐτό ἐβραδύναμεν νά σᾶς εὐχαριστήσωμεν, ἀπαντᾷ. Τό γάλα δέν πρέπει νά πίνηται τήν πρωίαν οὔτε μέ καρρῆν οὔτε ἀνευ. Με καρρῆν χάνει τὰς θρεπτικὰς ἰδιότητάς του. Ἄνευ καρρῆ τήν πρωίαν, ἐνῶ ὁ στόμαχος εἶνε κενός, ἀποβαίνει δύσπεπτον. Εἰς τὰς μεταξύ τοῦ προγεύματος καί τοῦ δείπνου ὥρας, ἐν ποτήριον γάλακτος βρακαμένου εἶναι πάντοτε ὠφελίμων. Τήν νύκτα δέ πρό τοῦ ὕπνου πίετε ὅσον ἐπιθυμεῖτε. Εἶνε ὠφελιμώτατον, ὡς καθησυχάζον τό νευρικόν σύστημα καί προκαλοῦν ἥσυχον ὕπνον. Εἰς τό πρόσωπον δέν βλάπτει. Εἶναι πάντοτε μαλακτικόν. — Κον Χ. Μ. Κ. Πολιν. Ἐάν ἐγκριθῆ εὐχαριστως. Συνδρομή Σαρ. ἐλήφθη. Νέα συνδρομήτρια ἐνεγράφη. Εὐγνωμονοῦμεν δι' εὐγενῆ φροντίδα. — Κον Ι. Ζ. Βατούμ. Ἐπισπεύσατε εἰσπραξίν συνδρομῶν. — Κον Π. Κ. Ἀθήνας. Τά παιδιά εἶναι 6 ἐτῶν Νομί-

ζω ὅτι ἀγνοοῦσιν ἐντελῶς γράμματα. Εἰδοποιήσατέ μας. — Κον Αἰ. Ι. Π. Ζάκυνθον. Ἐπιστολή μετὰ συνδρομῆς ἐλήφθη. Ἐνεγράφητε εὐχαριστως. Τό ἐσώκλειστον δέν ἐλάδομεν καιρόν νά ἐξετάσωμεν. Ἐάν ἐγκριθῆ, θά δημοσιευθῆ προσεχῶς. — Κον Μ. Σ. Ταρσόν. Ἀποταθῆτε εἰς ἄλλην Ἐφημερίδα, ἕλθοναι ζητήματα φιλοσοφικά καί αἱ κυρία δέν ἔχουσι πολλήν σχέσιν μετὰ τήν φιλοσοφίαν. — Κον Α. Δ. Π. Τσεσμέ. Ἡ ταῖνα σᾶς ἔφερε διεύθυνσιν Χίου. Ἐντεῦθεν ἡ διακοπή. Ἡδῆ σᾶς ἀποτελλόνται ἀπό 8ης Μαρτίου πάντα τά φύλλα. Συνδρομή ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. — Κον Α. Π. Βόλον. Ἐλήφθη εὐχαριστοῦμεν. — Κον Ν. Τσ. Ἄρταν. Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ζητήσατε σχετικῆν ἀπόδειξιν παρὰ κ. Σταματέλου.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Κατά τοῦ βόμβου τῶν ὠτων ἡ καί τῆς αἰφνιδίως ἀκυσθησίως τῆς ἀκοῆς. Πολλάκις συμβαίνει νά αἰσθανώμεθα βόμβον εἰς τό ἔτερον τῶν ὠτων ἡ καί νά μὴ ἀκούωμεν πῶς δὲ αὐτοῦ. Τούτο προκύπτει ἐκ τῆς περὶ σπασμοῦ τῆς κυψέλης, τῆς κηρώδους, δηλ. ὕλης ἣν ἐκκρίνουσι τὰ τοιχώματα τῶν ὠτων. Τό κακόν θεραπεύεται, ἐνν. διά μικρᾶς στήριγγος κίχμητε ἐπανηλιμμένα ἐγγύστες ἐντός τοῦ ὕδατος, διά χλιαροῦ ὕδατος. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει βίψατε ἐντός τοῦ ὠτός σταγόνας τινὰς γλυκερίνης. Ἐάν ἀποτύχη τούτο θέσατε σιναπισμόν ὀπισθεν τοῦ ὠτός καί κατακλίθηθε. Ἐπαναλαμβάνετε τούτο δύο ἢ τρεῖς ἑσπέρας κατὰ σειράν καί ἡ θεραπεία εἶναι βεβαία.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Φρούλα παλτέ. Καθαρίζετε τὰς φρούλας. Τὰς λούνετε καλῶς ἐντός δοχείου, βρέχετε ἐν διαφανέστατον καί ἀραιόν λευκόν ὑφασμα, καί δι' αὐτοῦ περᾶτε τὰς φρούλας, σφίγγουσαι καί πιέζουσαι τό ὑφασμα μέχρις οὐ ἐξαχθῆ ὅλος ὁ γυμῶς των. Θέσατε τόν χυμόν τούτων ἐντός χύτρας εἰς ἣν προσθέσατε ζάχαριν κατ' ἀναλογία 100 ὄρ. χυμοῦ μετ' ἡμίσειαν ὄκ. ζάχαριν. Τό βράζετε μέχρις οὐ δέσει καί τό θέσατε εἰς ποτήρια. Ἐάν προηγουμένως καθαρίσατε τήν ζάχαριν μετ' ὀλίγον ἐνός ὄνου καί τήν περᾶσατε, τήν ἀρίνετε νά κρουσθῆ καί τότε τήν βράζετε μετ' ὄνον.

ΓΑΛΑΚΤΕΡΑ, ΒΟΥΤΥΡΟΝ ΝΩΟΝ, ΚΤΛ.

Ἡ ἐποχή τῶν γαλακτερῶν ἤρξατο. Τά γάλατα κατὰ τό ἔτος τούτο εἶναι ὑγιεινότερα καί γευστικώτερα τῶν ἄλλων ἐτῶν. Ἡ διά γαλακτερῶν θεραπεία κατέστη τοῦ συρμού, ἰδίᾳ διά τοὺς ἀδυνάτους, τοὺς ἐν ἀναρρώσει, τοὺς νευρικούς καί ἀναμικούς. Ἀφίνωμεν τὰ μικρά, ὧν ἡ κυρίως τροφή ἀποτελεῖται ἀπό γάλα, νοπὸν βούτυρον καί κρέμα. Ἀλλά πῶς νά εὐρη τις γάλα ἄδολον, κατόπιν τῆς συστηματικῆς πλέον καταστάσεως ἀναμύζωσιν αὐτοῦ μεθ' ὕδατος; Συνιστάται ὑμῖν τό γαλακτοπωλεῖον τοῦ κ. Γιαννέτσου ἐν τῇ ὁδῷ Πραξτελλοῦς ἀριθ. 5 ὡς παρέχον γάλαπαχύ, γλυκὺ καί ἀρωματικώτατον, νοπὸν βούτυρον ὑπερτερῶν καί τὰ ὠραιότερα τῆς Κων/πόλεως καί ὡς φρεσκότατα ἐκ τῶν ἀθηναϊκῶν χωρίων συλλεγόμενα.

ΠΟΙ' ΠΡΟΜΗΘΕΥΕΣΘΕ ΩΡΑΙΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

Καθιερώθη πλέον νά μὴ ὑπάρχωσι δύο γνώμαι περί τῆς ἐξαιρετικῆς ἐπιτηδεύσεως τοῦ κ. Τσάμη ὡς πρὸς τήν ἐπιτυχή κατασκευὴν ὑποδημάτων. Οἱ ἄνδρες, οἵτινες τόσον πολὺ περιπατοῦσι, κατακτᾷ νά φέρωσιν ἐπὶ δῶμα καί τρία ἔτη ὑποδήματα κατασκευασθέντα παρὰ τοῦ κ. Τσάμη, ἐν ᾧ αἱ κυρία οὐδ' αὖθις ἄλλοῦ εὐρίσκουσι συνδυασμένους τῆς στερεότητος μετὰ τῆς κομψότητος καί εὐθηνίας.

τρέ, πῶς ὁ θρίαμβος τῆς Μαγδαληνῆς φάνεται ταράττων καί ἀνησυχῶν τόν σῆζυγόν τῆς. Φαίνεται ὅλος περιέρροντις καί ἀπησχολημένος. Ἡ ζυλοτυπία βαρῆζει πάντοτε παρὰ τό πλευρόν τοῦ ἔρωτος. Ὁ ἐρωτευμένως ὡς ὁ φιλάργυρος ἐπιθυμεῖ νά θυμαζῆ μόνος τόν θησαυρόν του. Ὁ Κορδὸλ ἐν τῷ μεταξύ ἐπληρώσατε τήν σῆζυγόν του. — Εἶσαθε θαυμασίως ἐνδεδυμένη, τῇ εἶπεν, μὴ εὐρίσκων ἄλλην λέξιν πρόχειρον. — Σᾶς εὐχαριστῶ διά τήν φιλοφρόνησιν, εἶπεν ἐκείνη μεγαλοφώνως, καί εἶμαι εὐτυχῆς βλέπουσα ὅτι σᾶς ἀρέσκει. Ὁ Κορδὸλ διέκρινεν ὅτι αἱ λέξεις αὐταί ἐτονίζοντο σαρκαστικῶς, δέν ἐπρόφθασεν ὅμως νά σχολιάσῃ τήν σημασίαν των, διότι ἡ θύα ἤνοιξε καί φρακοφόρος ὑπὲρ τῆς ἀνήγγειλεν ὅτι ἡ τράπεζα ἦτο ἐτοίμη. Ὁ Νομάρχης τότε ἠγέρθη, ὑποκλιόμενος δέ μετὰ σεβασμοῦ πρό τῆς οἰκοδεσποίνης ἔπειθεν αὐτῇ τόν βραχίονα. Τούτους ἠκολούθησαν οἱ λοιποὶ κεκλημένοι ἐν τῷ πολυτελεστάτῳ ἐστιατορίῳ, ἐνῶ τράπεζα πλουσία εἰς ἐδέσματα καί παλαιούς οἴνους, ἐγκατεσπαρμένη δέ μετ' ἄνθη ἀνέμενον αὐτούς. Μεθ' ὅσα καί ἂν λέγωσι περί τῶν παρισινῶν γευμάτων ὑπάρχουσιν ἐν τούτοις ἐν ταῖς ἐπαρχίαις οἴκοι, ἐν οἷς ἀληθῶς τρώγουσι μετὰ λουκουλείου λεπτότητος. Ἦν οὐδ' ὠνευερέθησαν κἂν οἱ παρισίνοι, παρ' οἷς τὰ μεγάλα γεύματα εἶνε εὐκαιρία συναθροίσεων, πρόπυς κατ' ἀλλήλους ὅπως ἐκθέσῃ τις τόν πλοῦτον καί τήν πολυτελειάν του, πρόσχημα ὅπως φέρῃ εἰς πέρας ἐπιχειρήσιν τινὰ σπουδαίαν. Κατὰ τό γεῦμα συνδιαλέγονται περί πολιτικῆς, περί καλλιτεχνίας, περί φιλολογίας, περί χρηματιστικῶν ὑποθέσεων, κηρύσσονται ὑπὲρ μᾶς ἰδέας, συζητοῦσι, συγκινούσινται, ὅσον δέ λεπτόν καί ἂν εἶναι τό φαγητόν, μεθ' ὅσας ἐπιστημονικῆς δεξιότητος καί ἂν κατασκευάσθησαν τὰ ἐμβάσματά του, σπανίως προσέχουσιν οἱ δαιτυμόνες. Εἰς τὰς ἐπαρχίας συμβαίνει τό ἐναντίον. Τρώγουσι πρό πάντων, ἵνα φάγωσι καλῶς. Ἡ συνδιάλεξις ἐδῶ εἶναι ὡς ἐπιδοθητικόν εἰς εὐχάριστον καί καλὴν χώνευσιν. Εἰς τό γεῦμα ἐν τούτοις τῶν Καρμερέτ ὑπῆρχεν ἀσυνήθης ζωηρότης, αὐτῇ

δ' ἡ νεαρά οἰκοδέσποινα εἶδεν, οὕτως εἶπεν, δι' ἐπιχαρίτου καί λεπτῆς εὐφυλολογίας τό σύνθημα. Ὁ Κορδὸλ ἦτο ἀνήσυχος διά τήν ἐπιδεικτικὴν ταύτην εὐθυμίαν τῆς Μαγδαληνῆς. Παρεδέχετο ὅτι νευροπαθῆς, ὡς ἦτο, ἐνδεχόμενον νά ἤρχισαι νά ἀμφιβάλλῃ περί τῶν ὅσων εἶδε καί ἤκουσεν, ὅτι ἔσως ἠθέληται νά σκεφθῆ ὠριμώτερον περί τοῦ πρακτείου, ἡ ὅτι ἵνα ἀποφύγῃ τρομερῶν σκάνδαλον ἀνέβαλε πᾶσαν ἐξήγησιν καί σχετικῆν ἀπόφασιν μέχρι τῆς ἀναχωρήσεως τῶν ξένων. Δέν ἠδύνατο ὅμως νά ἐννοήσῃ πῶς μετὰ τήν μεταξύ των σκηνῆν τῆς πρωίας ἐκεῖνης, μετὰ τήν τρομερᾶν ἀγωνίαν καί ἀγρίαν ἀπορρασιτικότητά, μεθ' ἧς ἐπάλασε κατ' αὐτοῦ πρό ὀλίγου ἐτι κατώρθου ἦδη νά εἶναι ἡ νά φαίνεται ἀμέριμνος ἡ μάλλον εὐθυμος. Μήπως ἡ προσποιημένη αὐτῇ ἡσυχία ὑπέκρυπτε παγίδα τινά; Μήπως αἰφνης ἐξεῦρε μέσον ἀλλάγητον νά τόν καταστρέψῃ, νά ἐκδικηθῆ. Ἡ ἰδέα αὐτῇ τόν καθίστα παράφροννα. Ψυχρὸς ἰδρῶς περιέρρει τοὺς κροτάφους του, καί ὁ λαιμὸς του ἐξηράνεται, ἐφλογίζετο. . . . Ἔπειτα τότε πρὸς τόν ὑπὲρ τῆν τό ποτήριον του, τό ὅποιον πληρούμενον μέχρι στεφάνης ἐκένου ἀπνευστί. Νέφη τότε σκοτεινὰ διήρχοντο πρό τῶν ὀφθαλμῶν του, καί ἐν τῇ σκοτεινῇ τῆς μέθης τῷ ἐφαίνετο ὅτι πάντες οἱ συνδαιτυμόνες του ἠγείροντο τῆς θέσεώς των καί τόν κατεδίωκον δι' ὕβρεων καί ἐκωφαντικῶν κραυγῶν. — Ὅχι! ὄχι! . . . ἀνερούνησεν αἰφνης ὡς πιεζόμενος ὑπὸ ἐπιείκτου καί ἀγνοῶν τί ἔλεγε. — Πῶς ὄχι! ἀνέκραξεν ὁ παρὰ τό πλευρόν του καθήμενος συναγματάρχης γελῶν θυρωδωδῶς, ἀλλὰ τί σκέπτεσθε, πῶς σᾶς ἀποπλανῶσιν οἱ ρεμβασμοί σας, κύριε Κορδὸλ; Πῶς! φέρω πρόποσιν ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας σας καί μὴ ἀπαντᾶτε δι' ἐνός ὄχι! — Συγγνώμην συναγματάρχα μου, εἶπεν ὁ ἄλλιος κάτωχρος, συνερχόμενος εἰς ἑαυτόν. Ἔχετε δίκαιον! Ἡ μεγάλη εὐχαριστήσις μετ' ἀπεπλάνησεν εἰς ρεμβασμούς. (ἀκολουθεῖ)